

ЗАБАВА.

Том се прозина и въздъхна. Струваше му се, че голямото междучасие никога няма да настъпи.

Беше горещ летен ден. Учителя седеше при масата. Двадесет и пет гласа едновременно четеха урока. Том бръкна в джоб и лицето му светна от радост. Той измъкна мукавяна кутийка, извади от нея един кърлеж и го сложи на чина. Насекомото поиска да избяга. Том веднага го бутна с една карфица и го върна назад.

Редом с Тома седеше неговия близък приятел Гого. И нему бе дотегнало да зубри урока, Той с радост посрещна новата игра. Гого извади под яката на палтото си една карфица и почна да бутат насам, ту нататък кърлежът. Играта ставаше все по-забавна и по-забавна. Скоро Том забележи, че си бъркат един друг. Той сложи таблата на Гого върху чина и прекара по средата ѝ една черта от горе до долу.

— Дай сега кърлежа върху таблата, — каза Том. — Когато той е към твоята страна, ти ще си играеш с него, както шеш. Аз няма да се меса. Щом го изпуснеш да мине към моята страна, няма да го побутваш. Аз ще си играя с него, докато го изпусна през чертата към тебе. Тогава ти пак ще почнеш.

— Добре. Почвай!

Кърлежът избяга от Тома и премина през чертата. Гого го помъчи малко и насекомото пак премина към Томовата страна. Тази промяна се повтори няколко пъти. Докато едното момче побутваше кърлежа с карфицата, другото със затаен дъх го следеше. Главите им се бяха почти допряли, сведени към чина. Те тъй бяха се унесли в забавната игра, че не чуваха и не виждаха що става около тях.

Най-после щастието изглеждаше да е избрало Гога. Кърлежът оставаше все при него. Понякога насекомото идваше тъй близко до пределната черта, че пръстите на Тома се свиваха, готови да почнат да го дразнят. Гого майсторски го отклоняваше със своята карфица и го запазваше под своя власт.

Том не можеше да търпи повече. Той протегна ръка и бутна кърлежа с карфицата. Гого избухна веднага:

